

Caracterizarea personajului Mesterul Manole din balada populara Monastirea Argesului

"Monastirea Argesului" este o balada populara bazata pe ideea ca nici un lucru durabil nu se poate face fara o jertfa. Personajul principal al acestei balade este mesterul Manole, reprezentandu-l pe Creatorul de pretutindeni si din totdeauna.

Povestea vietii sale ar putea fi rezumata in putine cuvinte: un mester zidar si-a iubit, mai presus de orice, tanara sotie frumoasa ca o floare; destinul lui de Creator a prefacut-o in biserica in care sa se inchine toti muritorii.

In balada, accentul nu cade pe trasaturile mesterului, ci pe suferinta pe care el o traieste si pe care o integreaza in opera de arta.

Astfel, creatorul popular precizeaza, de la inceput, ca Manole "ii intrece" pe ceilalti zidari, fiind cel mai priceput; aparent, acesta este motivul pentru care. Negru Voda il alege pe Manole (si nu pe un alt mester).

in realitate, voievodul nu este decat "instrumentul" prin care se va realiza destinul de Creator al lui Manole, iar optiunea pentru un loc nefast o atesta: zidul "parasit/si neispravit" dovedeste ca pamantul va trebui "imbunat" prin jertfirea a ceea ce Manole avea mai drag.

Surparea continua a zidurilor trezeste, in sufletul mesterului, mai intai nelinistea, apoi, un acut sentiment de inutilitate a eforturilor. Descumpanit de neimplinirea menirii sale de Faurar ("Iar Manoli sta,/Nici ca mai lucra") mesterul aude "aievea" vocea daimonului sau care-i cere jertfa.

Zbuciumul omului - Manole devine complexitor a doua zi in zori., cand isi da seama ca femeia care se apropie e Ana. intre juramantul facut si jertfirea sotiei, Manole traieste o drama a neputintei.

Cu sufletul sfasiat, il roaga pe Dumnezeu sa dezlantuie natura si ruga ii este ascultata; cu toate acestea, Ana isi continua drumul, pentru ca, numai prin moartea ei, soarta Creatorului se va implini.

Imolarea Anei ridica suferinta lui Manole la dimensiunile sublimului.

Anuntata ca un joc ("Ca vrem sa glumim/Si sa te zidim!"), moartea fiintei dragi lui Manole, are menirea sa dezlege vraja si sa imbuneze puterile subpamantene.

Atunci cand mesterul, plangand, incearca sa implineasca visul, cantecul lui de iubire, tulburator cum n-a mai fost altul, se transforma in cantec de moarte.

in final, tot Ana il va ajuta pe Manole sa semantuie de soarta: izolat pe acoperis si incercand sa zboare cu aripi de sindrila, mesterul aude glasul stins al celei pe care o transformase in altar de piatra.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Acum, suferinta lui atinge proportiile unei rasturnari cosmice("Lumea se-ntorcea,/Norii se-nvartea") si timpul se frange:

"Si de pe gindis
De pe acoperis
Mort bietul cadea!"

La modul simbolic, Manole este un Creator. Biserica ridicata de el din pamant,si din apa, din lumina si vant, constituie o copie micsorata a Cosmosului sacralizat prin jertfa.

Destinul lui Manole este cel al tuturor Creatorilor: de a-si realiza opera prin zbucium si suferinta si ds a fi ucis chiar de acest ideal.

Prin moarte, Manole continua sa ramana alaturi de biserica lui si, reface, in eternitate, casnicia cu Aha.

Fantana "lina" care izvoraste in locul in care cazuse mesterul, sugereaza nasterea continua (asemenea unui izvor) a creatorilor de frumos; pe planul istoriei poporului roman, fantana lui Manole ar putea sugera jertfa perpetua, dar si continuitatea neamului.

Motivul jertfei strabate intreaga balada si este mitic; explicatia lui trebuie cautata in credinta ca, pentru a dura, o constructie i trebuie sa primeasca viata si suflet. Si cum "transferul" sufletului nu se poate face decat printr-o moarte violenta, momentul (ritualul) jertfirii capata accente dramatice. '

Baladele "Miorita" si "Monastirea Argesului" ar putea constitui, impreuna, un singur arhetip existential: pentru ca, faurindu-si biserica din elementele originare, Manole creeaza o imagine micsorata a Universului rascumparat prin jertfa, tot asa cum baciul mioritic moare intru pastrarea integritatii aceluiasi Univers.